

Lovforslag nr. L 11. Fremsat den 2. oktober 1996 af finansministeren (Mogens Lykketoft)

Forslag

til

Lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister

§ 1. Finansministeren opretter Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Administrationen af registeret varetages af Hypotekbanken.

Stk. 2. Registeret har til formål at koordinere den indeholdelse i løn m.v. (lønindeholdelse), der finder sted på grundlag af de afgørelser om lønindeholdelse, som offentlige myndigheder træffer i forbindelse med restanceinddrivelse.

Stk. 3. Registerets opgaver varetages af Hypotekbanken efter de bestemmelser, der er fastsat i denne lov, i samarbejde med de myndigheder, der træffer afgørelse om indeholdelse i løn m.v.

§ 2. Det Fælles Lønindeholdelsesregister har til opgave at

- 1) registrere og ajourføre oplysninger om myndighedernes afgørelser om lønindeholdelse,
- 2) udsende og ajourføre trækkort til den indeholdelsespligtige, jf. § 3, stk. 2,
- 3) påse, at indbetaling fra den indeholdelsespligtige finder sted i overensstemmelse med afgørelsen om lønindeholdelse,
- 4) modtage indbetalinger fra den indeholdelsespligtige samt fordele og afregne indbetalingerne til myndighederne, og
- 5) styre og kontrollere tidspunktet for lønindeholdelsens ophør.

§ 3. Myndighedernes afgørelser om lønindeholdelse indberettes til Det Fælles Lønindeholdelsesregister.

Stk. 2. Det Fælles Lønindeholdelsesregister underretter den indeholdelsespligtige om afgørelsen ved fremsendelse af et trækkort. Underretning kan endvidere ske til et lønservicebureau efter den indeholdelsespligtiges anvis-

ning. Underretning kan dog undlades i tilfælde af sammenfald mellem myndigheden og den indeholdelsespligtige.

Stk. 3. Trækkortet må ikke indeholde oplysning om, hvilken myndighed der har truffet afgørelsen om lønindeholdelse, eller om gældstypen.

Stk. 4. Oplysningerne i trækkortet kan overføres til den indeholdelsespligtige og til lønservicebureauer i elektronisk form.

§ 4. Lønindeholdelse for skattekrav efter kildekattebogen sker forud for lønindeholdelse for alle andre krav, hvis samtidig indeholdelse ikke er mulig. Lønindeholdelse for krav på betaling af bidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag sker efter lønindeholdelse for skattekrav, men forud for andre krav, hvis samtidig indeholdelse ikke er mulig.

Stk. 2. I tilfælde af flere afgørelser om lønindeholdelse for andre krav end skattekrav og underholdsbidrag sker dækningen i den rækkefølge, i hvilken Det Fælles Lønindeholdelsesregister har modtaget indberetning om afgørelserne, hvis samtidig indeholdelse ikke er mulig.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte regler om myndighedernes pligt til at respektere en afgørelse fra en anden myndighed om, at lønindeholdelsen midlertidigt er stillet helt eller delvist i bero.

§ 5. Hypotekbanken kan hos de myndigheder, der træffer afgørelse om lønindeholdelse, samt hos told- og skattemyndighederne, Det Centrale Personregister og Det Centrale Virksomhedsregister indhente de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af registerets

opgaver, jf. § 2. Oplysningerne i Det Fælles Lønindeholdelsesregister kan videregives til de myndigheder, der træffer afgørelse om lønindeholdelse, i det omfang, det er nødvendigt for disse myndigheders varetagelse af deres opgaver.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte oplysninger kan modtages og videregives i elektronisk form.

§ 6. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler om førelse af registeret og regler om myndighedernes betaling for anvendelse af registeret.

§ 7. Klager over en afgørelse om lønindeholdelse indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, og behandles efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Det Fælles Lønindeholdelsesregister meddeler på begæring den indeholdelsespligtige, hvilken myndighed der har truffet afgørelsen om lønindeholdelse.

Stk. 3. Klager over administrationen af Det Fælles Lønindeholdelsesregister kan indbringes for finansministeren.

§ 8. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af finansministeren. Finansministeren fastsætter i den forbindelse nærmere regler om, i hvilket omfang lønindeholdelse, der finder sted på grundlag af afgørelser truffet før lovens ikrafttræden, skal være omfattet af loven.

§ 9. I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, som senest er ændret ved lov nr. 487 af 12. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 73, *stk. 1*, affattes således:

»Har en skatteyder ikke inden det tidspunkt, da udlæg kan begæres, betalt ham påhvilende indkomst- og formueskat til staten, folkepensionsbidrag, amtskommunal indkomstskat, kommunal indkomstskat eller kirkelige afgifter kan vedkommende skattemyndighed træffe afgørelse om, at der skal ske indeholdelse i skatteyderens lønning. Indeholdelsespligten omfatter også enhver forskudsvis udbetaling af løn m.v. Skattemyndighedens afgørelse om lønindeholdelse indberettes til Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. § 3 i lov

om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Registeret påser, at indbetaling fra den indeholdelsespligtige arbejdsgiver finder sted i overensstemmelse med afgørelsen om lønindeholdelse, jf. § 2, stk. 3, i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Såfremt skatteyderens arbejdsvederlag udredes direkte af beløb, som skatteyderen opbeholder på arbejdsgiverens vegne, skal der foretages de ændringer i afregningsformen, som er nødvendige for, at begæringen om lønindeholdelse kan efterkommes. Indeholdelse som nævnt kan også foretages i A-indkomst, der hidrører fra partsfiskeri. Som arbejdsgiver anses den, der skal indeholde foreløbig skat efter § 46, stk. 1, 1. pkt.«

2. § 73, *stk. 2*, affattes således:

»Er skattebeløb, som nogen efter §§ 46 og 49 eller efter denne paragraf har været pligtig til at indeholde eller opkræve, ikke indbetalt til det offentlige inden det tidspunkt, da udlæg kan begæres, kan der træffes afgørelse om, at der skal ske indeholdelse i skatteyderens løn med hensyn til det skyldige beløb samt påløbne renter, tillæg og gebyrer.«

3. I § 73, *stk. 3*, indsættes efter 1. pkt.: »Indeholdelsen sker med en procentdel af nettolønnen.«

4. I § 73, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »vedkommende skattemyndighed« til »Det Fælles Lønindeholdelsesregister skriftligt eller elektronisk«.

5. I § 73, *stk. 8, 3. pkt.*, ændres »vedkommende skattemyndighed« til »Det Fælles Lønindeholdelsesregister«.

§ 10. I lov om inddrivelse af underholdsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 15. september 1986 som ændret senest ved § 7 i lov nr. 448 af 1. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, § 5, *stk. 1, 3. pkt.*, § 5, *stk. 2, § 5, stk. 3, 1. pkt.*, § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, § 8, § 10, *stk. 1*, og § 23, *stk. 1*, ændres »tilbageholdelse« til: »indeholdelse«.

2. I § 5, *stk. 1, 2. pkt.*, og § 23, *stk. 2*, ændres »Tilbageholdelse« til: »Indeholdelse«.

3. I § 5, stk. 3, 2. pkt., ændres »Tilbageholdelsen« til: »Indeholdelsen«.

4. I § 6, stk. 1, ophæves 2. pkt. og i stedet indsættes:

»Det beløb, der skal indeholdes ved hver udbetaling til skyldneren, fastsættes som en procentdel af det beløb, der ville være kommet til udbetaling, hvis indeholdelse ikke skulle ske. Procentdelen fastsættes således, at der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold.«

5. § 6, stk. 2-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Bestemmelserne i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister finder anvendelse på afgørelser om indeholdelse i løn m.v., der træffes i medfør af denne lov.«

6. I § 7 ændres »tilbageholdelse« til: »indeholdelse«, og »den bidragsinddrivende myndighed skriftlig« ændres til: »Det Fælles Lønindeholdelsesregister skriftlig eller elektronisk«.

7. I § 9 ændres »tilbageholdes« til: »indeholdes«, og »tilbageholdte« ændres til: »indeholdte«.

§ 11. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Som led i finanslovaftalen for 1995 blev det aftalt at undersøge mulighederne for at lette virksomhedernes administrative byrder. På den baggrund afgav Erhvervsministeriet i juni 1995 rapporten »Letelse af administrative byrder for nye, små og mellemstore virksomheder«. I rapporten peges der blandt andet på omfanget af den administration, virksomhederne pålægges i forbindelse med opkrævning og afregning af kildeskat og andre opkrævningsopgaver, og der blev derfor i efteråret 1995 nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, som fik til opgave at analysere mulighederne for at forenkle virksomhedernes lovpligtige opkrævnings- og indberetningsopgaver vedrørende kildeskat, arbejdsmarkedsbidrag, offentlige restancer (lønindeholdelse) samt den månedlige indberetning af cpr-numre.

I arbejdsgruppens rapport »Omlægning af kildeskatteopkrævning?«, der blev afgivet i november 1995, indgår således også en analyse af mulighederne for at forenkle det offentlige inddrivelse af restancer ved pålæg om lønindeholdelse i relation til de indeholdelsespligtige virksomheder.

Det fremgår af rapporten, at virksomhederne især finder det problematisk,

- at myndighederne ikke er i stand til at koordinere anvendelsen af lønindeholdelse,
- at myndighederne ikke på forhånd afklarer rækkefølgen ved flere samtidige pålæg om lønindeholdelse,
- at der til tider udstedes pålæg vedrørende skyldnere, der ikke længere er ansat i virksomheden,
- at der ikke er tilstrækkelige gode muligheder for at afregne de indeholdte beløb, og
- at virksomhederne i forbindelse med lønindeholdelsen oplyses om, hvad gælden vedrører. Såvel virksomhederne som skyldnerne finder det ubehageligt, at oplysninger om skyldnerens private økonomiske forhold blandes ind i ansættelsesforholdet.

I en dagsorden af 21. november 1995 konstaterede Folketinget, at analysearbejdet nu var gennemført og

opfordrede regeringen til at fremlægge en konkret handlingsplan for det videre arbejde. Handlingsplanen forelå den 15. december 1995 og indeholdt bl.a. forslag om forenkling af virksomhedernes administration af pålæg om lønindeholdelse for restancer til det offentlige.

Med henblik på gennemførelse af dette forslag blev der i marts 1996 nedsat et udvalg med deltagelse af repræsentanter for blandt andre de myndigheder, der har mulighed for at inddrive gæld til det offentlige ved indeholdelse i løn m.v. Udvalget fik til opgave at opstille et konkret forslag til en fælles koordinering af udstedelse af pålæg om lønindeholdelse i form af et restancetrækkort til de indeholdelsespligtige virksomheder og af den løbende administration af disse pålæg. Udvalget afgav rapport i juni 1996, og det er således udvalgets forslag, der nu udmøntes.

Lønindeholdelse som inddrivelsesredskab

Udviklingen i restancerne til det offentlige har medført, at det gennem de senere år har været nødvendigt at gennemføre en række initiativer med henblik på effektivisering af inddrivelsesarbejdet. Det gælder blandt andet muligheden for indeholdelse i løn, som nu omfatter stort set alle offentlige krav mod privatpersoner.

Oprindeligt kunne kun skattekrav og krav på underholdsbidrag inddrives ved pålæg om lønindeholdelse, og dermed var det kun kommunerne, der havde adgang til dette inddrivelsesredskab. Efter at lønindeholdelsesadgangen er udvidet til også at omfatte områder, der administreres af landets øvrige restancemyndigheder, udsteder såvel politiembederne, told- og skatteregionerne, skifteretterne, SUSTyrelsen som Hypotekbanken i dag også pålæg om indeholdelse i løn. Hjemlen til lønindeholdelse er indføjet i hver enkelt af de love, som giver hjemmel til at opkræve den pågældende fordring, og udvidelsen af anvendelsesområdet er sket uden en samlet koordinering. Den indeholdelsespligtige virksomhed er derfor henvist til at kommunikere direkte med hver enkelt restancemyndighed både hvad angår administrationen af pålægget og den løbende afregning af

indeholdte beløb. Endvidere påhviler det virksomheden selv at administrere prioriteringen af samtidige pålæg fra flere forskellige restancemyndigheder.

Det kan om opgavefordelingen i store træk oplyses, at inddrivelsen af personlige skatter forstås af kommunerne, der også administrerer inddrivelsen af en lang række andre krav rettet mod privatpersoner. Told- og skatteregionerne varetager inddrivelsen af selskabsskat, told og afgifter, samt A-skat, som arbejdsgiveren har indeholdt, men ikke afregnet. De enkelte politiembeder varetager inddrivelsen af bøder, sagsomkostninger, konfiskerede beløb m.v. SU-styrelsen forestår inddrivelsen af for meget udbetalt studiestøtte, og skifteretterne inddrivelsen af arveafgift, medens Hypotekbanken – som statens generelle restancemyndighed, jf. regeringsbeslutningen fra april 1991 – inddriver studiegæld og en lang række andre restancer til det offentlige.

Restancemyndighederne udsteder på årsbasis i alt ca. 225.000 pålæg om indeholdelse i løn m.v., og administrerer til stadighed ca. 250.000 løbende pålæg rettet mod ca. 150.000 skyldnere. Det må forventes, at antallet af pålæg vil stige i de kommende år, blandt andet fordi politiembederne først for nylig har fået adgang til lønindeholdelse for skyldige bøder m.v.

Der foreligger ikke opgørelser over antallet af sammenfald mellem pålæg fra forskellige restancemyndigheder, men det skønnes, at antallet udgør mellem 8.000 og 10.000, og det må antages, at antallet er voksende, fordi flere myndigheder har fået adgang til at foretage lønindeholdelse.

Det skønnes i øvrigt, at 50% eller godt 100.000 af de pålæg, som kommunerne årligt udsteder, vedrører indeholdelse i sociale pensioner, dagpenge, kontanthjælp m.v., som kommunerne selv udbetaler.

Lovgrundlaget

Lønindeholdelse for underholdsbidrag sker efter reglerne i lov om inddrivelse af underholdsbidrag, medens lønindeholdelse for alle andre restancer sker efter kildeskattelovens regler om lønindeholdelse for skattekrav, hvortil der henvises i al øvrig lovgivning om lønindeholdelse.

I lov om inddrivelse af underholdsbidrag benævnes indeholdelsen »løn tilbageholdelse«, medens kildeskatteloven anvender begrebet »lønindeholdelse«. Begge benævnelser dækker imidlertid over det samme begreb, og som det vil fremgå, foreslås det, at lov om inddrivelse af underholdsbidrag ved samme lejlighed ændres på dette punkt.

Efter begge regelsæt er det en betingelse, at skyldneren efter indeholdelsen er overladt tilstrækkelige midler til eget og husstandens underhold. Forud for

udstedelse af et pålæg om lønindeholdelse skal der derfor ske en betalingsevnevurdering. Den væsentligste forskel i lønindeholdelse efter kildeskatteloven og efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag ligger i omfanget af indeholdelsen, idet kildeskatteloven begrænser omfanget til maksimalt 20% af skyldnerens nettoindkomst efter skat, hvorimod der ikke er noget maksimum efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag ud over den generelle begrænsning i forhold til betalingsevnen.

Betalingssevnevurderingen og dermed lønindeholdelsens omfang kan være forskellig fra myndighed til myndighed. Det kan være tilfældet, hvor indeholdte beløb medgår til dækning af f.eks. renter og underholdsbidrag, som er skattemæssigt fradragsberettigede, og hvor nettobelastningen for skyldneren derfor er mindre end størrelsen af det umiddelbare løntræk.

Alt efter hvilken restancetype, der er tale om, kan der således være forskellige forhold, der påvirker myndighedernes vurdering af, hvad der maksimalt ønskes indeholdt.

Efter begge sæt inddrivelsesregler kan der indeholdes i løn, provision og andet arbejdsvederlag og pålægget udstedes i disse tilfælde overfor skyldnerens arbejdsgiver.

Derudover kan der overfor kommunerne, arbejdsløshedskasserne og visse andre udstedes pålæg om indeholdelse i dagpenge, sygeløn, efterløn, alderspension, kontanthjælp og lignende. For så vidt angår underholdsbidrag kan indeholdelse tillige foretages i visse forsikringsydelse, der udbetales af forsikrings-selskaber samt i renter af båndlagt kapital.

Der er ikke noget til hinder for, at der hos samme skyldner samtidig indeholdes for flere krav under forudsætning af, at der fortsat er den fornødne betalingsevne til stede. Efterlader en sådan samtidig indeholdelse for flere krav imidlertid ikke skyldneren og dennes husstand tilstrækkelige midler, går krav på skatter efter kildeskatteloven (a-skatter og personlige skatter) forud for andre krav, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 3. Et pålæg om lønindeholdelse for skatter kan således også fortrænge allerede udstedte pålæg for andre krav. Der er ikke derudover fastsat regler, der regulerer den indbyrdes prioritetsstilling, men det er af restancemyndighederne generelt accepteret, at krav på underholdsbidrag alene respekterer pålæg vedrørende skatter og således går forud for andre krav. For så vidt angår de resterende krav er det praksis, at dækningen sker i den rækkefølge, som pålæggene udstedes. Lovforslaget indebærer her, at denne praksis lovfæstes.

Skatteministeriet har i øvrigt oplyst, at man i tilslutning til Det Fælles Lønindeholdelsesregister ar-

bejder med et forslag, hvorefter i første række gammel skattegæld kan indregnes inden for den allerede gældende beløbsgrænse som en forhøjelse af forskudsskatten.

Lovforslaget

For at imødekomme virksomhedernes ønske om en mere smidig og enkel administration af pålæg om lønindeholdelse foreslås det, at der oprettes et fælles lønindeholdelsesregister, der skal administreres centralt og stilles til rådighed for de myndigheder, der træffer afgørelse om lønindeholdelse.

Registeret skal koordinere de offentlige myndigheders udstedelse og administration af pålæg om lønindeholdelse i forhold til virksomhederne. Koordineringen tilvejebringes ved, at registeret fremsender et éntydigt restancetrækkort til virksomhederne uanset hvilken myndighed, der har udstedt pålægget om lønindeholdelse, og uanset at flere forskellige myndigheder har udstedt samtidige pålæg. Trækkortet skal desuden sikre, at medarbejdernes gældsforhold i så vid udstrækning som muligt anonymiseres over for virksomheden. Herudover skal koordineringen omfatte etablering af en énstrengt kommunikation mellem virksomhederne og de offentlige myndigheder, også på betalingssiden.

Registeret skal således på grundlag af oplysninger fra myndighederne varetage kommunikationen til virksomhederne på myndighedernes vegne og herunder udstede trækkort, hvoraf kun skyldnerens navn, cpr-nr., lønindeholdelsesprocent og tidspunktet for lønindeholdelsens begyndelse og eventuelle afslutning fremgår. Kommunikationen i forbindelse med opfølgning af pålæg om lønindeholdelse, som virksomhederne ikke efterkommer, skal dog fortsat varetages af den enkelte restancemyndighed.

Registeret skal modtage indbetalinger fra virksomhederne og fordele og afregne de indbetalte beløb til myndighederne. Endvidere skal registeret efter objektive regler foretage en prioritering mellem flere sammenfaldende afgørelser om lønindeholdelse.

Forslaget indebærer ikke, at der flyttes kompetence fra den enkelte myndighed til det fælles lønindeholdelsesregister. Det vil fortsat være myndighederne, der træffer afgørelse om lønindeholdelse, ligesom myndighederne selv har ansvaret for, at registerets oplysninger er korrekte. Ligeledes vil klager over en afgørelse om lønindeholdelse fortsat skulle behandles af de enkelte myndigheder selv. Som registeransvarlig myndighed vil det dog være Hypotekbankens ansvar at drage omsorg for, at eventuelle fejlbehæftede oplysninger bliver korrigeret og i forbindelse med tilrettelæggelsen af indberetningspro-

cedurer m.v. at søge risikoen for indberetning af forkerte oplysninger minimeret. I almindelighed vil det endvidere være Hypotekbankens ansvar at registerets funktioner udføres korrekt.

Beslutningen, der fører til restancemyndighedernes gennemførelse af lønindeholdelse, kan opdeles i følgende trinvisse processer:

- 1) Myndigheden beslutter at undersøge muligheden for at anvende lønindeholdelse.
- 2) Skyldnerens økonomiske og arbejdsmæssige forhold vurderes, og der træffes afgørelse om at udstede pålæg om lønindeholdelse efter fornøden partshøring m.v. Afgørelsen omfatter fastsættelse af indeholdelsesprocent og identifikation af virksomheden.
- 3) Pålægget udstedes og administreres overfor virksomheden.
- 4) Skyldneren orienteres om lønindeholdelsen.

Efter forslaget varetager restancemyndigheden fortsat trin 1, 2 og 4. Herved opretholder restancemyndigheden styringen af den enkelte sag, vurderingen af skyldnerens betalingsevne og kontakten til skyldneren. Det fælles lønindeholdelsesregister varetager alene trin 3, der indebærer koordineringen af myndighedernes afgørelser om lønindeholdelse og den praktiske administration af lønindeholdelsen i forhold til virksomheden.

Det er således alene forholdet til den indeholdelsespligtige virksomhed, som registeret skal koordinere, hvorimod forholdet mellem restancemyndigheden og skyldneren ikke berøres af forslaget. Derved sikres det, at også skyldneren kun skal kommunikere med én myndighed under inddrivelsesforløbet. Restancemyndighederne skal dog kunne anvende registeret til også at kunne udskrive forskellige meddelelser til skyldneren.

I forbindelse med vurderingen af en skyldners betalingsevne vil inddrivelsesmyndighederne som et indledende skridt kunne benytte registerets oplysninger til at konstatere, om andre myndigheder i forvejen har truffet afgørelse om lønindeholdelse og med hvilken procentsats. Imidlertid omfatter en betalingsevnevurdering mange andre elementer såsom oplysninger om skyldnerens indtægtsforhold og familiemæssige status etc., som registeret ikke vil indeholde. Betalingsevnevurderingen må derfor for langt den største dels vedkommende baseres på oplysninger, som inddrivelsesmyndigheden selv tilvejebringer.

Frivillige aftaler om lønindeholdelse

Skønsmæssigt beror mellem 5% og 8% af alle lønindeholdelser på en frivillig aftale mellem restancemyndigheden og skyldneren. Aftalerne indgås in-

denfor restanceområder, hvor der enten ikke er hjemmel til lønindeholdelse, eller indenfor restanceområder, hvor der for så vidt er hjemmel til at lønindeholde efter kildeskattelovens regler, men hvor aftalen går ud over kildeskattelovens maksimum for lønindeholdelse på 20%.

Man har ikke fundet, at det fælles lønindeholdelsesregister skal administrere sådanne aftaler. Registeret bør alene administrere pålæg om lønindeholdelse, som restancemyndighederne efter lovgivningens regler kan pålægge virksomheden at efterkomme.

I øvrigt ville det ikke kunne lade sig gøre at udstede et éntydigt trækkort, hvis registeret også skulle kunne administrere frivillige aftaler om lønindeholdelser, idet det i så fald ville blive nødvendigt at adskille de aftalte lønindeholdelser fra de pålagte. Adskillelsen ville bl.a. skulle sikre, at registeret ikke iværksætter nogen rykkerprocedure m.v. i tilfælde af manglende betalinger fra den pågældende virksomhed, som ikke ville have nogen pligt til at efterkomme aftalen. Endvidere ville skyldneren positivt skulle tiltræde, at aftalen blev registreret i Det Fælles Lønindeholdelsesregister.

Under alle omstændigheder ville en sådan adskillelse mellem pålagte og aftalte lønindeholdelses-skrift gøre det nødvendigt at indføre 2 forskellige slags restancetrækkort, hvilket dels ville komplicere koordineringen generelt og dels belaste virksomhedernes administration i strid med hensigten med lovforslaget.

Formelt vil det stadig være muligt for inddrivelsesmyndighederne at indgå aftaler om frivillig lønindeholdelse uden om Det Fælles Lønindeholdelsesregister og underrette den pågældende virksomhed manuelt, hvilket dog dels vil være uhensigtsmæssigt og dels vil påføre virksomhederne en yderligere administrativ belastning og dermed være i strid med lovforslagets formål. Disse aftaler bør i stedet indgås som almindelse afdragsordninger, der eventuelt administreres af skyldnerens pengeinstitut.

Konvertering af en indeholdelsesprocent til et fast beløb

Kildeskattelovens § 73, stk. 3, angiver, at lønindeholdelsen er begrænset til maksimalt 20% af skyldnerens nettoindkomst. Efter aftale med skyldneren udsteder myndighederne i begrænset omfang pålæg om lønindeholdelse med faste beløb, hvilket kildeskattelovens regler ikke er til hinder for, men uden en aftale med skyldneren må det sikres, at det faste beløb under indeholdelsesforløbet ikke på noget tidspunkt kommer over 20%. Ejheller reglerne i lov om inddrivelse af underhaltsbidrag, som ikke angiver nogen

maksimumsgrænse for størrelsen af de indeholdte beløb, hindrer, at lønindeholdelse kan ske med et fast beløb i stedet for en procentsats.

Man har dog ikke fundet, at registeret skal kunne administrere pålæg om lønindeholdelse med faste beløb. Muligheden for at indeholde med faste beløb medfører en risiko for, at indeholdelsesprocenten undervejs i forløbet kan komme til at overstige kildeskattelovens maksimumsgrænse på 20%, hvis skyldnerens lønindkomst er svingende. Generelt svækkes også værdien af den betalingsevnevurdering, som i alle tilfælde forudsættes foretaget.

Hensynet til visse skyldneres ønske om indeholdelse med et fast beløb må i denne forbindelse anses for mindre væsentligt, idet det synes forholdsvis enkelt at omregne beløbets størrelse til en procentsats og orientere skyldneren om det. Aftaler om lønindeholdelse med et fast beløb bør i stedet etableres som en afdragsordning uden involvering af arbejdsgiveren.

Administration af flere samtidige pålæg om lønindeholdelse

I modellen for registeret er der taget udgangspunkt i, at det skal kunne administrere et restancetrækkort, der på samme tid omfatter både et pålæg efter reglerne i kildeskatteloven og et pålæg efter reglerne i lov om inddrivelse af underhaltsbidrag. Derudover er der taget udgangspunkt i, at restancetrækkortet skal kunne indeholde pålæg fra flere myndigheder på samme tid.

Der er herved lagt vægt på at skabe mulighed for at udnytte lønindeholdelsesredskabet i videst mulig omfang, så der samlet kan indeholdes i det omfang, som betalingsevnen tillader, dog maksimalt 20 %, hvis indeholdelsen sker efter kildeskattelovens regler. Endvidere er det væsentligt at opretholde en klar og entydig kompetencefordeling, som muliggør, at restancemyndigheden kan tage de særlige hensyn, som den enkelte fordringstype tilsiger.

Registeret skal således kunne administrere flere samtidige pålæg om lønindeholdelse såvel efter reglerne i kildeskatteloven som reglerne i lov om inddrivelse af underhaltsbidrag. Det gælder både, når bidragsrestancer indeholdes sammen med skatterestancer og når bidragsrestancerne indeholdes sammen med andre restancer. Herved kan de særlige regler om indeholdelse på underhaltsbidragsområdet udnyttes effektivt.

Ved lønindeholdelser for underhaltsbidrag vil den maksimale indeholdelse afhænge af den konkrete betalingsevnevurdering. For alle andre restancer vil der, afhængig af betalingsevnevurderingen, kunne indeholdes med op til 20%, selv om der samtidig

indeholdes for bidrag. Hvis der i forvejen indeholdes for restskatter, kan der således indeholdes for underholdsbidrag, hvis der fortsat er betalingsevne til stede.

Endvidere sikres det, at der samtidig med lønindeholdelse for bidragsrestancer kan indeholdes for alle andre restancer – i princippet op til 20%. Det vil eksempelvis være tilfældet, hvor indeholdelsen af underholdsbidrag alene sker med mindre beløb svarende til de løbende bidrag. I disse tilfælde vil skyldnerens betalingsevne ofte væsentligt overstige lønindeholdelsesbeløbet.

Henstand med lønindeholdelse

Under et lønindeholdelsesforløb kan det ske, at indeholdelsen stilles helt eller delvist i bero i en nærmere fastsat periode, hovedsageligt efter anmodning fra skyldneren. Koordineringsmæssigt vil en sådan henstand svare til, at der i den pågældende periode ikke lønindeholdes eller kun indeholdes i mindre omfang. Det skaber i princippet mulighed for, at de øvrige restancemyndigheder i henstandsperioden kan udstede et pålæg, hvilket hverken skyldneren, virksomheden eller restancemyndighederne normalt vil være tjent med.

Efter forslaget skal registeret derfor kunne administrere korte berostillelser, som de øvrige restancemyndigheder skal respektere, således at de i et vist omfang er afskåret fra at udstede et pålæg om lønindeholdelse og »rykke op«, så længe henstanden løber.

Udgangspunktet for administrationen af henstand er, at der – af hensyn til virksomheden – alene sker ændringer i lønindeholdelsen i de tilfælde, hvor restancemyndigheden er forpligtet til det, f.eks. hvis skyldnerens økonomiske vilkår ændres midlertidigt.

Berostillelsen etableres ved, at den indeholdende myndighed via registeret meddeler virksomheden, at lønindeholdelsen tilbagekaldes eller begrænses midlertidigt med angivelse af, hvornår indeholdelsen skal genoptages i det oprindelige omfang.

For at kunne opfylde formålet med berostillelsen og for ikke at ulejlig hverken virksomheden, skyldneren eller de øvrige restancemyndigheder, bør der etableres forretningsgange, hvorved de øvrige restancemyndigheders mulighed for at udstede pålæg om lønindeholdelse begrænses i henstandsperioden.

Lønindeholdes der af flere myndigheder på samme tid (sideordnet indeholdelse), har en berostillelse, der er bevilget af én myndighed ikke virkning for de øvrige indeholdende myndigheder. Skyldneren må derfor på normal vis søge om henstand hos alle involverede restancemyndigheder.

Inaktive pålæg

Selv om en skyldner ikke for tiden modtager ydelser fra den indeholdelsespligtige virksomhed, kan det i en række situationer være sikkert eller sandsynligt, at skyldneren på et senere tidspunkt igen vil modtage ydelser. Eksempelvis, hvor skyldneren for en periode ophører med at modtage dagpenge eller er ansat i et sæsonpræget eller vekslende arbejdsforhold.

Det kan i disse tilfælde være hensigtsmæssigt alligevel at opretholde et pålæg om lønindeholdelse hos virksomheden, men i stedet registrere det som inaktivt. Et inaktivt pålæg om lønindeholdelse vil ikke kunne strække sig længere end til ansættelsesforholdets endelige ophør. Under de givne forudsætninger synes der ikke at være noget til hinder for at etablere et inaktivt pålæg, medens skyldneren fortsat har en tilknytning til den indeholdelsespligtige, hvilket kan være tilfældet i forhold til arbejdsløsheds-kasserne og til visse virksomheder.

Der er således truffet aftale med enkelte arbejdsløsheds-kasser om, at et pålæg om lønindeholdelse opretholdes i op til 6 måneder, efter at retten til dagpenge er ophørt. Retten til dagpenge kan være ophørt, fordi skyldneren har fået fast arbejde, men ophøret kan også skyldes, at vedkommende modtager anden form for bidrag, f.eks. kursusgodtgørelse.

Ved vekslende arbejdsforhold tænkes især på tilfælde, hvor f.eks. fiskere, håndværkere eller hyrevognchauffører i princippet har flere ansættelsesforhold på samme tid, men veksler mellem de pågældende ansættelsessteder. Det er her vanskeligt at konstatere, hvor skyldneren arbejder på tidspunktet for udstedelsen af pålægget om lønindeholdelse.

Registeret bør som følge af de klare administrative fordele ved ordningen også kunne administrere inaktive pålæg. Det skal dog understreges, at det fortsat er den enkelte restancemyndighed, der har ansvaret for, at ansættelsesforholdet muliggør en lønindeholdelse.

Muligheden for at etablere inaktive pålæg i en periode vil effektivisere inddrivelsesarbejdet og medføre en administrativ lettelse for både virksomheden og restancemyndigheden. Restancemyndigheden undgår at skulle udstede og tilbagekalde pålæg om lønindeholdelse, alt efter hvor skyldneren arbejder. Virksomheden har på sin side fordel af ikke hele tiden at skulle registrere til- og afmeldinger af lønindeholdelser, men kan nøjes med at lønindeholde, når skyldneren skal have udbetalt penge.

Der kan opstå risiko for, at skyldneren bliver i tvivl om, hvilke virksomheder, der har modtaget et pålæg om lønindeholdelse. Restancemyndigheden

må i givet fald eliminere denne risiko ved at give skyldneren en så grundig information som muligt.

Indeholdelse i særlige indkomster for skyldige underholdsbidrag

Efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag kan der indeholdes i skyldnerens indkomst i videre omfang end efter reglerne i kildeskatteloven. Således kan der tillige indeholdes i ydelser fra privattegnede aldersforsikringer, visse andre periodisk forfaldne forsikringsbeløb, samt renter af båndlagt arv og rentenydelseskapital.

Registeret bør tillige kunne administrere pålæg om lønindeholdelse for underholdsbidrag i disse særlige ydelser, selv om der ikke her er tale om pålæg, der udstedes til en virksomhed. Overordnet tilsiger hensynet til virksomhederne, at alle pålæg om lønindeholdelse koordineres af registeret. Holdes et område udenfor ordningen, vil der være risiko for, at der skabes uklarhed hos virksomhederne, hvortil kommer, at virksomhederne fortsat ville skulle kommunikere med de enkelte restancemyndigheder, hvilket strider mod lovforslagets formål. Udelades et sådant område vil det derfor være vanskeligt at tilbyde udbetalerne af disse ydelser – typisk pengeinstitutter og forsikringsselskaber – kommunikation via elektronisk medie. Endeligt er der lagt vægt på, at registeret kun skal udbygges ubetydeligt for at kunne administrere sådanne indeholdelser.

Pålæg, som kommunerne udsteder til sig selv

En betydelig andel af de pålæg om lønindeholdelse, som kommunerne udsteder, er rettet mod den pågældende kommune selv som arbejdsgiver eller som udbetalende myndighed af sociale ydelser m.v. Kommunerne skønner, at det angår ca. 50% af pålæggene. I betragtning af det store antal har man fundet det hensigtsmæssigt, at der etableres en særlig enkel forretningsgang vedrørende disse lønindeholdelser, selv om det af hensyn til koordineringen af indeholdelser med andre restancemyndigheder fortsat vil være nødvendigt, at indeholdelserne registreres i registeret. Til gengæld vil det være uhenigtsmæssigt at inddrage registeret på betalings siden.

Kontakten om indeholdelserne foregår i øjeblikket ved direkte henvendelse fra den ene forvaltning til den anden. De lønindeholdelser, der gennemføres internt i kommunerne, kan opfattes som uvedkommende for etableringen af trækkortet, idet det primære hensyn til virksomhederne, som trækkortet tænkes at varetage, ikke er til stede ved disse indeholdelser. Imidlertid vil der fortsat være behov for at

koordinere disse pålæg med pålæg om lønindeholdelse fra de øvrige restancemyndigheder bl.a. af hensyn til en eventuel prioritering mellem flere udstedte pålæg. Det er derfor nødvendigt, at de interne kommunale pålæg også koordineres gennem registeret, idet det dog ikke vil være hensigtsmæssigt at sende betalinger frem og tilbage mellem den pågældende kommune og registeret.

Registerets kommunikation med lønservicebureauer

Det fremgår af den tværministerielle rapport fra november 1995, at størstedelen af de private virksomheder anvender et servicebureau til beregning og anvisning af løn. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at der i registeret indarbejdes en mulighed for en frivillig ordning, hvor virksomheden kan tilmelde sit lønservicebureau som »administrator« af pålæg om lønindeholdelserne, så kommunikation og pengestrømme finder sted mellem bureauet og registeret.

Udgangspunktet vil dog fortsat være, at det er virksomheden, der er ansvarlig for, at lønindeholdelsen finder korrekt sted, selvom indeholdelsen sker via et bureau. Dette ansvar hindrer imidlertid ikke, at virksomheden indgår aftale med et lønservicebureau om, at bureauet administrerer lønindeholdelsen på virksomhedens vegne og således, at al kommunikation om indeholdelsen foregår mellem registeret og bureauet.

For at kunne tilbyde virksomhederne en bureau-model må registeret indrettes således, at der til den enkelte virksomheds cvr- eller se-nr. kan tilknyttes et lønservicebureau med tilhørende kommunikationsadresse. Tilmeldingen af et bureau skal foretages af virksomheden, som også er ansvarlig for ajourføringer. Fejl ved tilmelding eller forsinket tilmelding fritager ikke virksomheden for ansvaret for rettidig indeholdelse.

Ordningen vil have den fordel for virksomheden, at denne helt kan frigøre sig for administrationen af lønindeholdelser. For registeret vil effekten være, at der skabes øget mulighed for elektronisk udveksling af data om lønindeholdelserne og for elektronisk overførsel af penge.

Overgangsordning

Det vil være en fordel, at de pålæg om lønindeholdelse, som består ved lovens ikrafttræden, omlægges en gang for alle til administration af Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Herved vil lettelserne for virksomhederne træde meget hurtigt frem, og man undgår en overgangsperiode, hvor der måske vil kunne opstå større problemer end tilfældet er i dag.

Endvidere er det en fordel, at der straks kan opnås et entydigt system overfor virksomhederne.

For restancemyndighederne vil det også være en fordel, at indeholdelserne omlægges på én gang, idet både tilrettelæggelse af nye forrretningsgange og tilretning af eksisterende systemer i så fald vil være lettere at gennemføre.

I forbindelse med udstedelsen af trækort, trækkes de tidligere pålæg om lønindeholdelser tilbage.

For at lette overgangen til det nye system, bør der udformes en generel orientering til alle virksomheder i forbindelse med ibrugtagningen.

Registermæssige konsekvenser

Det er ikke hensigten at foretage nogen begrænsninger i registerlovgivningens regler for oprettelse og drift af offentlige registre. Disse regler vil være gældende i fuldt omfang for Det Fælles Lønindeholdelsesregister, som derfor vil være undergivet Registertilsynets kontrol. Der skal således udformes selvstændige registerforskrifter for registeret, ligesom der skal foretages de nødvendige ændringer i registerforskrifterne for de systemer, der skal kommunikere med registeret, hvad enten det drejer sig om at afgive eller at modtage informationer og data.

Registeret må kun anvendes i forbindelse med spørgsmål om lønindeholdelse i relation til den pågældende inddrivelsesmyndigheds egne fordringer og ikke som led i andre dele af inddrivelsesarbejdet eller myndighedernes administration i øvrigt.

Andre lovændringer

I konsekvens af forslaget om oprettelse af et fælles lønindeholdelsesregister foreslås tillige enkelte andre ændringer i kildeskatteloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag. Disse ændringer er beskrevet nærmere i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Høring

Lovforslaget har været til udtalelse hos Erhvervsministeriet, Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, Justitsministeriet, Rigspolitiet, Kommunernes Landsforening, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Registertilsynet, SUstyrelsen, Finansrådet, Håndværksrådet, De Danske Landboforeninger, Dansk Familielandbrug, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Dansk Handel og Service, Handelskammeret, LO, Byggeriets Firkant, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Advokatsamfundet, Foreningen af Registrerede Revisorer og Dansk Iværksætter Forening.

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

De samlede engangsudgifter til etablering af registeret skønnes at udgøre ca. 7 mill. kr. Disse udgifter dækker dog ikke udgifterne til tilretning af de eksisterende systemer, som registeret skal kommunikere med eller etablering af eventuelle nye kommunikationslinjer.

De årlige driftsudgifter forventes at udgøre 2 mill. kr. til den egentlige driftsafvikling af registeret. Her til kommer, at det vil være nødvendigt at tilføre Hypotekbanken personaleressourcer svarende til 5 årsværk eller ca. 2 mill. kr. I disse beløb er ikke medtaget de variable udgifter til porto, udskrivning af trækort og pengetransaktioner, som afhænger af aktivitetsniveauet.

Det forekommer rimeligt, at de enkelte inddrivelsesmyndigheder bidrager til at betale udgifterne i forbindelse med den øgede service over for virksomhederne. Det forudsættes derfor, at alle driftsudgifter dækkes af transaktionsgebyrer, som betales af de myndigheder, der anvender registeret. Udgifterne til disse gebyrer vil i stort omfang kunne dækkes ved besparelser i myndighedernes administration, idet en del af myndighedernes opgaver i forbindelse med administration af pålæg om lønindeholdelse overgår til registeret.

Ved den endelige fastsættelse af finansieringsprincipperne vil der blive taget hensyn til, at de pålæg om lønindeholdelse, som kommunerne udsteder til sig selv som udbetalingsmyndighed, ikke belaster Det Fælles Lønindeholdelsesregister i samme omfang som øvrige pålæg.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vil indebære en klar lettelse i erhvervslivets administration af pålæg om lønindeholdelse. Koordineringen af flere samtidige pålæg vil fremover blive varetaget af det offentlige, ligesom virksomhederne kun vil skulle kommunikere med én myndighed, og en kommunikation, der forudsættes at kunne ske ved elektronisk udveksling af data. Endvidere vil pålæggene i videst muligt omfang blive anonymiseret for så vidt angår baggrunden for gældens opståen. Endelig vil alle gængse betalingskanaler blive stillet til rådighed for virksomhederne.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Rådets direktiv af 24. oktober 1995 (95/46/EF) om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger indeholder i artikel 15 en bestemmelse om, at en person har ret til ikke at være undergivet afgørelser, som alene er truffet på grundlag af edb-behandling af oplysninger, der anvendes til at vurdere bestemte personlige forhold såsom erhvervsevne, kreditværdighed m.v. Medlemsstaterne kan dog fastsætte bestemmelser om, at en person kan undgives en sådan afgørelse, når afgørelsen har hjemmel i en lov, der i øvrigt indeholder bestemmelser, der beskytter den registreredes legitime interesser.

Direktivet skal senest være gennemført i dansk ret i oktober 1998, men på nuværende tidspunkt er det ikke klarlagt, om nærværende lovforslags bestemmelser om klageadgang og Registertilsynets kontrol indeholder en efter direktivet tilstrækkelig beskyttelse af de registreredes interesser. Skulle det vise sig ikke at være tilfældet, vil loven blive taget op til revision.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det Fælles Lønindeholdelsesregister oprettes under finansministeren med det formål at koordinere alle afgørelser om lønindeholdelse, som myndighederne træffer i forhold til virksomhederne. Registeret administreres af Hypotekbanken i samarbejde med de myndigheder, der træffer sådanne afgørelser og på grundlag af disse myndigheders indberetninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det Fælles Lønindeholdelsesregister skal modtage anmodninger om lønindeholdelse fra restancemyndighederne. Anmodningerne skal modtages som en overførsel direkte fra myndighedernes debitorsystemer eller ved on-line terminaladgang. Anmodningerne skal indeholde en identifikation af skyldneren (cpr-nr.), identifikation af restancen (j.nr., restancetype, løbenr. m.v.), identifikation af virksomheden (cvr-nr.) og identifikation af myndigheden (myndighedsnr.). Desuden skal anmodningen indeholde oplysning om restancens størrelse, indeholdelsesprocent og begyndelsestidspunkt for indeholdelsen.

Registeret skal foretage visse kontroller af de modtagne oplysninger. Dels skal registeret udføre

kontrol af identifikationsoplysningerne og indeholdelsesprocenten, og dels skal registeret holde modtagne oplysninger om den indeholdelsespligtige virksomhed op mod eventuelle andre aktive lønindeholdelser. Hvor oplysningerne ikke svarer til de forventede, skal registeret underrette restancemyndigheden herom. På grundlag af skyldnerens cpr-nr. skal Det Fælles Lønindeholdelsesregister indhente opdaterede oplysninger om skyldnerens navn og adresse fra CPR-registeret. Tilsvarende skal Det Fælles Lønindeholdelsesregister på grundlag af virksomhedens cvr-nr. hente oplysninger om virksomhedens navn og adresse i det kommende CVR-register, hvis oprettelse er vedtaget ved lov nr. 417 af 22. maj 1996, som dog endnu ikke er trådt i kraft. Indtil CVR-registeret er etableret, indhentes oplysningerne i det eksisterende SE-register.

Det Fælles Lønindeholdelsesregister skal udveksle oplysninger med restancemyndigheden i forbindelse med ajourføring af løbende pålæg om lønindeholdelse. Ajourføringen skal ske på basis af de registrerede identifikationsoplysninger og vil omfatte oplysninger om ændring af indeholdelsesprocent, ændring af start/stoptidspunkt og oplysninger til brug ved standsning af lønindeholdelsen. Standsning af indeholdelsen sker på grundlag af oplysninger, modtaget fra restancemyndigheden og optræder i forbindelse med ændring af arbejdsgiver, indfrielse af fordringen eller ved opgivelse af indeholdelsen.

Ved prioriteringen af pålæg om lønindeholdelse, skal registeret operere med 3 prioriteringsstrin. Trine- omfatter 1) skatter, 2) underholdsbidrag og 3) lønindeholdelse for andre krav. Registeret forestår den nødvendige prioritering på grundlag af oplysningerne om restancetype. Indenfor det enkelte prioriteringsstrin skal registeret prioritere på grundlag af oprettelsesdato. I tilfælde af flere pålæg om lønindeholdelse skal registeret håndtere, at 2 eller flere fordringer/myndigheder »deler« den samlede indeholdelse, når de øvrige betingelser er opfyldt.

Hvor den bedst prioriterede fordring »fylder det hele«, skal registeret desuden indeholde pålæg om lønindeholdelse, der ikke umiddelbart kan imødekommes, og som derfor må afvente fyldestgørelsen af det foranstående krav.

Registeret skal desuden uden henvendelse til virksomheden administrere tilfælde, hvor den nye fordring er højere prioriteret. Her skal den i forvejen etablerede lønindeholdelse afbrydes, og der skal gives meddelelse til den myndighed, hvis fordring er blevet fortrængt.

Der skal endvidere være mulighed for at udstede trækort til flere forskellige virksomheder vedrørende den samme skyldner.

F. t. 1. om Det Fælles Lønindeholdelsesregister

Den samlede prioritering af fordringer og eventuelle ventende pålæg om lønindeholdelse skal ske automatisk i registeret på grundlag af de indberettede oplysninger fra restancemyndighederne.

Det Fælles Lønindeholdelsesregister skal indeholde funktioner til elektronisk journalisering og arkivering af oplysninger om lønindeholdelserne. Oplysningerne skal kunne stilles til rådighed for restancemyndighederne i forbindelse med bl.a. fejlretning, dokumentation, klagesager og sager, hvori der begæres aktindsigt.

Til nr. 2

På grundlag af de samlede oplysninger i registeret om fordringer og indeholdelsesprocenter m.v. danner Det Fælles Lønindeholdelsesregister et trækort til virksomhederne med følgende indhold:

- Skyldneridentifikation.
- Indeholdelsesprocent.
- Starttidspunkt og eventuelt sluttidspunkt/beløb.
- Vejledning til virksomheden.

Sluttidspunkt/beløb påføres i situationer, hvor restancen er så lille, så fuld dækning kan forventes allerede ved 1. eller 2. løntræk.

Det Fælles Lønindeholdelsesregister ajourfører løbende trækortet overfor virksomheden og tilbagekalder det, når indeholdelsen skal standses. Omfatter et trækort flere pålæg om lønindeholdelse, meddeler registeret, hvad den samlede lønindeholdelse herefter udgør og fordelingen heraf.

Ajourføring af trækortet omfatter ændring af indeholdelsesprocent samt ændring af start/stoptidspunkt, herunder henstand. Standsning af lønindeholdelsen sker i forbindelse med indfrielse af fordringen, opgivelse af indeholdelsen og ved ændring af arbejdsgiver.

Registeret ajourfører og tilbagekalder trækortet på grundlag af oplysninger fra restancemyndighederne og virksomhederne.

Til nr. 3

Det Fælles Lønindeholdelsesregister kontrollerer ud fra den forventede indbetalingsdato, om virksomheden efterkommer pålægget om lønindeholdelse. Sker dette ikke, udsender registeret en rykker. Ved fortsat manglende afregning underretter registeret inddrivelsesmyndigheden, der herefter kan iværksætte de foranstaltninger over for virksomheden, som myndigheden finder nødvendige. Pålægget om lønindeholdelse vil fortsat være registreret i registeret og stilles ikke i bero af denne årsag.

Hvor der er hjemmel hertil, beregner registeret renter overfor virksomheden af for sent indbetalte

beløb. Beregnede renter tilfalder det offentlige efter de hidtidige fordelingsprincipper, medens indbetalingen i forhold til skyldneren registreres med værdidato.

Til nr. 4

Det Fælles Lønindeholdelsesregister skal kunne modtage indbetalinger fra virksomhederne via alle gængse betalingskanaler (giro, PBS, check, bankoverførsler, homebanking, kontant).

Registeret indrettes således, at pengestrømme og tilhørende datamateriale i videst muligt omfang kan håndteres elektronisk.

Registeret fordeler automatisk modtagne indbetalinger på de fordringer, som indeholdelsen vedrører, med de rigtige procentsatser og i den rækkefølge, fordringerne er prioriteret. Registeret skal indeholde en funktion til betalingskontrol med udskrivning af rykkere i tilfælde, hvor virksomheden ikke har indbetalt det forventede beløb, og skal kunne beregne renter overfor virksomheden ved for sen afregning af indeholdte beløb, jf. bemærkningerne til nr. 3.

Registeret skal desuden ved manglende afregning fra virksomheden kunne varetage adviseringen af restancemyndigheden.

Registeret skal indeholde en mellemregningskonto pr. restancemyndighed, der kan afstemmes med indbetalingsposterne og faciliteter til afstemning af konti. De indeholdte beløb afregnes løbende til myndighederne.

I tilfælde af for meget indeholdt løn, skal registeret kunne udbetale det overskydende beløb.

Til nr. 5

En indeholdelse kan ophøre, hvis skyldneren ikke mere arbejder hos den pågældende virksomhed, hvis restancen indfries eller hvis restancemyndigheden af andre årsager ønsker det.

Meddeler virksomheden, at arbejdsforholdet er ophørt, registreres dette og restancemyndigheden/erne underrettes herom. Har virksomheden givet oplysning om skyldnerens nye arbejdsforhold formidler registeret denne oplysning videre til restancemyndigheden/erne.

Ud fra den til enhver tid værende restgæld styrer registeret tidspunktet for tilbagekaldelse af restancetrækortet. Ved tilbagekaldelsen giver registeret virksomheden meddelelse om størrelsen af den restgæld, der samlet forudsættes at blive indeholdt i den følgende indeholdelsesperiode.

Ønsker restancemyndigheden at tilbagekalde indeholdelsen, registreres dette og en eventuel ventende restancemyndighed adviseres om muligheden for

lønindeholdelse. Når dette er afklaret, tilbagekaldes restancetrækkortet eller ændres i overensstemmelse med den ventende restancemyndigheds ønske.

Til § 3

Til stk. 1

Som omtalt under de almindelige bemærkninger indebærer lovforslaget ikke, at der flyttes kompetence fra de enkelte restancemyndigheder til Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Registeret får ikke nogen selvstændig afgørelseskompetence og kan udelukkende reagere på grundlag af de indberetninger, som myndighederne afgiver.

Til stk. 2

For så vidt angår underretning af den indeholdelsespligtige virksomhed ved udsendelse af trækkort henvises til bemærkningerne til § 2.

Oplysningerne i trækkortet kan endvidere på begæring af den indeholdelsespligtige fremsendes til et lønservicebureau, som overtager administrationen af lønindeholdelsen. Ansvar for, at lønindeholdelsen finder sted korrekt, påhviler dog fortsat den indeholdelsespligtige virksomhed, men virksomheden kan herved frigøre sig for administrationen af pålæg om lønindeholdelse. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen om, at underretning kan undlades i tilfælde af sammenfald mellem restancemyndigheden og den indeholdelsespligtige tager sigte på de pålæg om lønindeholdelse, som en kommune udsteder til sig selv som indeholdelsespligtig, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger. Ønsker en kommune at indeholde i en ydelse, som kommunen selv udbetaler, markeres dette. Begæringen om lønindeholdelse indgår i den almindelige prioriterings- og kontrolprocedure, men registeret undlader at udstede trækkort, og det registreres, at der ikke skal modtages indeholdte beløb, og at der ikke skal etableres rykkerprocedure.

Det bemærkes i denne forbindelse, at en kommune må anses for at være én samlet forvaltningsmæssig enhed uanset dens opdeling i forskellige administrationsgrene.

Til stk. 3

Bestemmelsen indebærer, at gældsforholdet anonymiseres i så vidt et omfang som overhovedet muligt over for virksomheden. Virksomheden modtager kun oplysninger om skyldnerens navn og cpr-nr., indeholdelsesprocenten, tidspunktet for lønindeholdelsens begyndelse samt eventuelt ophørstidspunkt og restgæld. Derimod modtager virksomheden ikke

oplysning om gældens oprindelse og hjemmelsgrundlag eller om den pågældende restancemyndigheds identitet, medmindre virksomheden ønsker at indgive en klage over afgørelsen om lønindeholdelse efter reglerne i § 7.

Til stk. 4

Især større virksomheder, arbejdsløhedskasser og lønservicebureauer m.fl. vil være interesserede i, at kommunikationen kan foregå ved elektronisk overførsel af data. Registeret indrettes derfor således, at der også tilbydes de indeholdelsespligtige denne facilitet.

Til § 4

Til stk. 1 og 2

Reglerne om adgang til indeholdelse i løn m.v. har som tidligere nævnt hidtil kun været indeholdt i de respektive love, der i øvrigt hjemler adgang til opkrævning af den pågældende fordring. Egentlige fælles regler for lønindeholdelse har ikke været udformet, og det vil således være første gang, et sådant regelsæt søges tilvejebragt. Det gælder særligt reglerne i lovforslagets § 4 om prioritering mellem flere samtidige pålæg om lønindeholdelse, der dels er en konsekvens af kildeskattelovens bestemmelser om skattekravs fortrinsret og dels er udtryk for en lovfæstning af den gældende praksis, kombineret med et »først i tid, først i ret«-princip. Denne praksis har vist sig at være hensigtsmæssig og er accepteret af alle lønindeholdende myndigheder.

Registeret danner et prioriteringsnummer på baggrund af den anmeldte restancetype og anmeldelsestidspunktet. Restancerne skal mindst opdeles på 3 typer svarende til skatter, underholdsbidrag og andre krav.

Lønindeholdes der ikke i forvejen, registreres en lønindeholdelse svarende til restancemyndighedens begæring. Hvis indeholdelsen sker efter kildeskattelovens regler, kontrollerer registeret, at indeholdelsen ikke overstiger 20%.

Lønindeholdes der i forvejen, fastsætter registeret den nødvendige indbyrdes prioritering ud fra prioriteringsnummeret og indberetningsdatoen.

Ønsker en eller flere restancemyndigheder at indeholde hos flere forskellige virksomheder vedrørende den samme skyldner, danner registeret det tilsvarende antal restancetrækkort.

Registeret orienterer restancemyndigheden om udfaldet af begæringen.

Til stk. 3

Som nævnt under de almindelige bemærkninger til lovforslaget skal det være muligt for en myndighed at meddele skyldneren en vis berostillelse af lønindeholdelsen. Denne berostillelse vil også have virkning for andre myndigheder, der har begæret lønindeholdelse. Det foreslås, at finansministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler herfor i relation til berostillelsens længde og de nærmere konsekvenser for de myndigheder, som i øvrigt har begæret lønindeholdelse hos skyldneren.

Til § 5

Det Fælles Lønindeholdelsesregister skal som det koordinerende led kommunikere med de to primære grupper af interessenter, restancemyndighederne og virksomhederne. Desuden skal registeret kunne kommunikere med andre registre bl.a. vedrørende betalingsformidling og ajourføring af stamoplysninger.

I forhold til restancemyndighederne skal kommunikationen primært kunne ske ved elektronisk udveksling af oplysninger mellem registeret og myndighedernes debitorsystemer.

Udvekslingen omfatter oplysninger til brug ved etablering af lønindeholdelsen og statusoplysninger til brug for styring af indeholdelsen. På pengesiden skal der desuden udveksles posteringsmateriale i forbindelse med afregning af indeholdte beløb. Disse posteringsdata skal følge den pengemæssige afregning, så der er tidsmæssig overensstemmelse mellem overførsel af data og penge.

Restancemyndighederne skal fortsat have mulighed for at danne pålæg om lønindeholdelse i deres respektive debitorsystemer, hvorefter disse data overføres til Det Fælles Lønindeholdelsesregister, som på grundlag heraf – efter afklaring af eventuelle prioriteringsproblemer – skal kunne danne trækkortet.

På samme måde skal restancemyndighederne have mulighed for at ajourføre Det Fælles lønindeholdelsesregister via debitorsystemerne. Endvidere skal sagsopfølgning og restancemyndighedens kontrolfunktioner kunne foregå i myndighedens eget debitorsystem på baggrund af de data, myndigheden modtager fra Det Fælles Lønindeholdelsesregister.

Til restancemyndigheder, hvor pålæg om lønindeholdelse stort set styres manuelt, tilbydes en on-line adgang til Det Fælles Lønindeholdelsesregister, med mulighed for manuel indtastning, ajourføring, sagsopfølgning og kontrol.

Til § 6

Finansministeren bemyndiges efter dette forslag til at fastlægge nærmere rammer for driften af registeret, såfremt der måtte vise sig behov herfor.

Finansministeren bemyndiges endvidere til at fastlægge regler for myndighedernes betaling for anvendelse af registeret, der, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, forudsættes at betale for at anvende Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Det har været overvejet, om også virksomhederne og/eller skyldnerne skulle deltage i finansieringen af registerets drift, men under hensyn til formålet med registerets oprettelse vil noget sådant ikke være hensigtsmæssigt. De enkelte restancemyndigheder bør være med til at betale udgifterne til den øgede service over for virksomhederne. Derimod aflastes restancemyndighederne for de opgaver, der knytter sig til kontakten med de indeholdelsespligtige virksomheder, hvorfor en brugerfinansieret driftsform primært må rette sig mod de myndigheder, der anvender registeret.

Til § 7

Med den valgte model for Det Fælles Lønindeholdelsesregister flyttes der ikke kompetence fra den enkelte restancemyndighed til registeret. Registeret er således ikke en form for overordnet restancemyndighed, der skal foretage en bedømmelse af de enkelte anmodninger om lønindeholdelse fra restancemyndighederne. Det er derfor restancemyndighederne, der fortsat har ansvaret for, at de oplysninger, der afgives til registeret, er korrekte. Tvister, der udspringer i tvivlsspørgsmål om restancens art, eksistens, opståen, beløb, skyldnerens forhold og andre spørgsmål om berettigelsen af lønindeholdelsen, afgøres derfor som hidtil af den klageinstans, som den pågældende restancemyndighed er underlagt inden for det pågældende område. Det gælder klager fra både skyldnere og virksomheder.

Da virksomhederne imidlertid ikke længere bliver gjort bekendt med, hvem restancemyndigheden er, er det nødvendigt, at denne oplysning på begæring kan gives i forbindelse med klager, der vedrører restancemyndighedens ansvarsområde.

Klager, der vedrører registerets administration, skal derimod behandles efter de almindelige rekursregler.

Til § 8

Det er hensigten, at Det Fælles Lønindeholdelsesregister så vidt muligt skal tages i brug i løbet af 1997. Det præcise tidspunkt vil afhænge af, hvornår

registeret er udviklet. Det foreslås derfor, at Finansministeren bemyndiges til at sætte loven i kraft, når registeret er færdigudviklet.

Det foreslås videre, at Finansministeren bemyndiges til at fastsætte overgangsregler for afgørelser om lønindeholdelsespålæg, der er truffet og meddelt den pågældende virksomhed ved lovens ikrafttræden. Jf. lovforslagets almindelige bemærkninger stiles mod en éngangsoplægning af alle bestående lønindeholdelsespålæg.

Til § 9

Til nr. 1-2

Der er tale om en konsekvensændringer som følge af indførelsen af Det Fælles lønindeholdelsesregister.

Til nr. 3

Forslaget skal ses på baggrund af, at Det Fælles Lønindeholdelsesregister ikke vil kunne administrere pålæg om lønindeholdelse med faste beløb. Muligheden for at indeholde med faste beløb medfører en risiko for, at indeholdelsesprocenten undervejs i forløbet kan komme til at overstige kildeskattelovens maksimumsgrænse på 20%, hvis skyldnerens lønindkomst er svingende. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 og 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af indførelsen af Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovforslagets § 2, nr 5. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 10, nr. 6, hvorved lov om inddrivelse af underholdsbidrag ændres tilsvarende.

Til § 10

Til nr. 1-3 og 7

Efter forslaget ændres udtrykket »tilbageholdelse i løn m.v.« i forskellige sproglige bøjninger til »indeholdelse i løn m.v.« i tilsvarende bøjninger for at bringe terminologien i lov om inddrivelse af underholdsbidrag i overensstemmelse med terminologien i forslaget til lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister og i kildeskattelovens § 73. Der tilsigtes ikke med den ændrede terminologi nogen indholdsmæssig ændring af lov om inddrivelse af underholdsbidrag.

Til nr. 4

Som anført i de almindelige bemærkninger side 7 har man ikke fundet, at Det Fælles Lønindeholdel-

sesregister skal kunne administrere pålæg om lønindeholdelse med faste beløb.

På den baggrund foreslås det, at det i lov om inddrivelse af underholdsbidrag fastsættes, at det beløb, der skal indeholdes ved hver udbetaling til skyldneren, skal fastsættes som en procentdel af det beløb, der ville være kommet til udbetaling, hvis indeholdelse ikke skulle ske.

Det Fælles Lønindeholdelsesregister vil blive indrettet således, at indeholdelsen ophører, når det skyldige beløb er inddrevet, og således at et eventuelt overskydende beløb vil blive tilbagebetalt til den indeholdelsespligtige med henblik på udbetaling til skyldneren. Ændringen, hvorefter det indeholdelsespligtige beløb skal fastsættes som en procentsats i stedet for et bestemt beløb, indebærer således ikke en risiko for, at der vil blive indeholdt mere end der skyldes.

Efter forslaget skal det ved fastsættelsen af det beløb (den procentsats), der skal indeholdes, ligesom efter de gældende regler, sikres, at der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold.

Til nr. 5

Efter forslaget finder bestemmelserne i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister anvendelse på afgørelser om indeholdelse i løn m.v., der træffes i medfør af denne lov.

Meddelelse til den indeholdelsespligtige om, at der skal ske indeholdelse, afregning af det indeholdte beløb osv., sker således efter reglerne i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister.

Ophævelsen af § 6, stk. 3, indebærer, at inddrivelse i form af lønindeholdelse af bidrag hos personer omfattet af sømandsskatteordningen ikke længere skal ske efter reglerne i cirkulære nr. 124 af 20. juli 1979, men derimod efter reglerne i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister.

Til nr. 6

Forslaget er en følge af, at den indeholdelsespligtige (arbejdsgiveren) efter forslaget til lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister ikke får oplysning om, hvilken myndighed der har truffet afgørelsen om lønindeholdelse, medmindre arbejdsgiveren selv anmoder om denne oplysning.

Efter forslaget skal arbejdsgiveren derfor give Det Fælles Lønindeholdelsesregister – og ikke som hidtil den bidragsinddrivende myndighed – underretning, hvis skyldneren ophører med at være beskæftiget hos arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren skal ligesom hid-

til endvidere oplyse, hvor skyldneren herefter har beskæftigelse, hvis dette er arbejdsgiveren bekendt.

Efter forslaget kan arbejdsgiveren meddele Det Fælles Lønindeholdelsesregister de pågældende oplysninger skriftligt eller elektronisk. Arbejdsgiveren kan således vælge mellem at give de pågældende oplysninger pr. brev, pr. telefax, pr. E-post osv. Der-

imod er en telefonisk underretning fra arbejdsgiveren ikke tilstrækkelig.

Tilsvarende konsekvensændringer vil blive foretaget i de bekendtgørelser, der inden for andre restansområder er udstedt om fremgangsmåden ved indeholdelse i løn m.v.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§§ 1-8. — — —

§ 9. I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, som senest er ændret ved lov nr. 487 af 12. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 73, stk. 1, affattes således:

»Har en skatteyder ikke inden det tidspunkt, da udlæg kan begæres, betalt ham påhvilende indkomst- og formueskat til staten, folkepensionsbidrag, amtskommunal indkomstskat, kommunal indkomstskat eller kirkelige afgifter kan vedkommende skattemyndighed træffe afgørelse om, at der skal ske indeholdelse i skatteyderens lønning. Indeholdelsespligten omfatter også enhver forskudsvis udbetaling af løn m.v. Skattemyndighedens afgørelse om lønindeholdelse indberettes til Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. § 3 i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Registeret påser, at indbetaling fra den indeholdelsespligtige arbejdsgiver finder sted i overensstemmelse med afgørelsen om lønindeholdelse, jf. § 2, stk. 3, i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Såfremt skatteyderens arbejdsvederlag udredes direkte af beløb, som skatteyderen oppebærer på arbejdsgiverens vegne, skal der foretages de ændringer i afregningsformen, som er nødvendige for, at begæringen om lønindeholdelse kan efterkommes. Indeholdelse som nævnt kan også foretages i A-indkomst, der hidrører fra partsfiskeri. Som arbejdsgiver anses den, der skal indeholde foreløbig skat efter § 46, stk. 1, 1. pkt.«

2. § 73, stk. 2, affattes således:

»Er skattebeløb, som nogen efter §§ 46 og 49 eller efter denne paragraf har været pligtig til at indeholde eller opkræve, ikke indbetalt til

det offentlige inden det tidspunkt, da udlæg kan begæres, kan der træffes afgørelse om, at der skal ske indeholdelse i skatteyderens løn med hensyn til det skyldige beløb samt påløbne renter, tillæg og gebyrer.«

3. I § 73, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.: »Indeholdelsen sker med en procentdel af nettolønnen.«

4. I § 73, stk. 8, 1. pkt., ændres »vedkommende skattemyndighed« til »Det Fælles Lønindeholdelsesregister skriftligt eller elektronisk«.

5. I § 73, stk. 8, 3. pkt., ændres »vedkommende skattemyndighed« til »Det Fælles Lønindeholdelsesregister«.

§ 73. Har en skatteyder ikke inden det tidspunkt, da udlæg kan begæres, betalt ham påhvilende indkomst- og formueskat til staten, folkepensionsbidrag, amtskommunal indkomstskat, kommunal indkomstskat eller kirkelige afgifter, kan vedkommende skattemyndighed skriftligt pålægge skatteyderens arbejdsgiver at indeholde i skatteyderens lønning, provision eller andet arbejdsvederlag, hvad der er fornødent til betaling af ydelserne med påløbne renter, tillæg og gebyrer. Indeholdelsespligt i henhold til sådant pålæg omfatter også enhver forskudsvis udbetaling af løn m.v. Såfremt skatteyderens arbejdsvederlag udredes direkte af beløb, som skatteyderen oppebærer på arbejdsgiverens vegne, er arbejdsgiveren pligtig at foretage de ændringer i afregningsformen, som er nødvendige for, at begæringen om lønindeholdelse kan efterkommes. Indeholdelse som nævnt kan også foretages i A-indkomst, der hidrører fra partsfiskeri. Som arbejdsgiver anses den, der

skal indeholde foreløbig skat efter § 46, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2. Er skattebeløb, som nogen efter §§ 46 og 49 eller efter denne paragraf har været pligtig at indeholde eller opkræve, ikke indbetalt til det offentlige inden det tidspunkt, da udlæg kan begæres, kan vedkommende skattemyndighed med hensyn til det skyldige beløb samt påløbne renter, tillæg og gebyrer give den indeholdelsespligtiges arbejdsgiver pålæg som omhandlet i stk. 1.

Stk. 3. Indeholdelse efter stk. 1 og 2 skal foretages, selv om lønudbetalingen m.v. også er genstand for indeholdelse af skat efter §§ 46 og 49. Indeholdelsen kan højst udgøre 20 pct. af lønudbetalingen efter fradrag af den efter §§ 46 og 49 indeholdte skat. Ved pålæg om indeholdelse skal der overlades skatteyderen det nødvendige til eget og familiens underhold. Ved indeholdelse med mere end 15 pct. skal skattemyndighederne i hvert enkelt tilfælde have sikre oplysninger om, at der overlades skatteyderen de nødvendige midler.

Stk. 4. ---

Stk. 5. ---

Stk. 6. ---

Stk. 7. ---

Stk. 8. Hvis en skatteyder, for hvem der er begæret indeholdelse efter de foranstående regler, ikke er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver på det tidspunkt, hvor begæringen modtages, er arbejdsgiveren pligtig inden 5 dage at underrette vedkommende skattemyndighed derom. Tilsvarende oplysningspligt påhviler arbejdsgiveren om ophør af et arbejdsforhold, når han forinden har modtaget begæring om indeholdelse, og den deri omhandlede skatterestance ikke er endeligt afviklet ved arbejdsforholdets ophør. Underretningen herom skal gives vedkommende skattemyndighed inden 5 dage efter ophøret.

Stk. 9. ---

Stk. 10. ---

§ 10. I lov om inddrivelse af underholdsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 15. september 1986 som ændret senest ved § 7 i lov nr. 448 af 1. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, 1. pkt., § 5, stk. 1, 3. pkt., § 5, stk. 2, § 5, stk. 3, 1. pkt., § 6, stk. 1, 1. pkt., § 8,

§ 10, stk. 1, og § 23, stk. 1, ændres »tilbageholdelse« til: »indeholdelse«.

2. I § 5, stk. 1, 2. pkt., og § 23, stk. 2, ændres »Tilbageholdelse« til: »Indeholdelse«.

3. I § 5, stk. 3, 2. pkt., ændres »Tilbageholdelsen« til: »Indeholdelsen«.

4. I § 6, stk. 1, ophæves 2. pkt. og i stedet indsættes:

»Det beløb, der skal indeholdes ved hver udbetaling til skyldneren, fastsættes som en procentdel af det beløb, der ville være kommet til udbetaling, hvis indeholdelse ikke skulle ske. Procentdelen fastsættes således, at der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold.«

5. § 6, stk. 2-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Bestemmelserne i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister finder anvendelse på afgørelser om indeholdelse i løn m.v., der træffes i medfør af denne lov.«

6. I § 7 ændres »tilbageholdelse« til: »indeholdelse«, og »den bidragsinndrivende myndighed skriftlig« ændres til: »Det Fælles Lønindeholdelsesregister skriftlig eller elektronisk«.

7. I § 9 ændres »tilbageholdes« til: »indeholdes«, og »tilbageholdte« ændres til: »indeholdte«.

§ 5. Bidrag kan inddrives ved tilbageholdelse i skyldnerens lønning eller andet arbejdsvederlag, derunder provision, tantième, gratiale og feriegodtgørelse. Tilbageholdelse kan ligeledes kræves i ventepenge eller pension, uanset om pensionen udredes af offentlig eller privat kasse. På samme måde kan tilbageholdelse kræves i folkepension, invalidepension, andre periodiske ydelser fra offentlige kasser, i understøttelse, som skyldneren har krav på, i renter af båndlagte kapitaler eller andre kapitaler, der er hensat til rentenydelse for skyldneren.

Stk. 2. Pålæg om tilbageholdelse kan gives, selv om ydelsen til skyldneren ikke er forfalden, og tilbageholdelse kan ske, selv om ydelsen helt eller delvis er unddraget fra kreditorforfølgning.

Stk. 3. Fremsætter skyldneren indsigelse mod et pålæg om tilbageholdelse, afgøres spørgsmålet af fogedretten ved kendelse. Tilbageholdelsen udsættes dog ikke ved sagens indbringelse for fogedretten.

§ 6. Pålæg om tilbageholdelse gives af kommunalbestyrelsen på det sted, hvor skyldneren bor, eller, hvis han ikke har kendtbopæl her i landet, på det sted, hvor tilbageholdelse skal foretages. Det beløb, der skal tilbageholdes ved hver udbetaling til skyldneren, fastsættes således, at der overlades ham det nødvendige til eget og families underhold.

Stk. 2. Pålægget skal være skriftligt og angive indholdet af §§ 7-8 samt § 22.

Stk. 3. Er skyldneren forhyret med dansk skib, kan bestemmelserne i stk. 1-2 fraviges efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler.

Stk. 4. Den, som har modtaget pålæg om tilbageholdelse, skal indbetale tilbageholdte beløb til kommunalbestyrelsen. Indbetaling skal ske, efterhånden som tilbageholdelse finder sted, medmindre vedkommende myndighed fastsætter en anden betalingsordning.

§ 7. Den arbejdsgiver, som har modtaget pålæg om tilbageholdelse i løn m.v., skal, hvis skyldneren ophører med at være beskæftiget hos ham, straks give den bidragsinddrivende myndighed skriftlig underretning herom. Er det ham bekendt, hvor skyldneren herefter har beskæftigelse, skal han samtidig oplyse dette.

§ 8. Den, der har modtaget pålæg om tilbageholdelse i løn m.v., er erstatningspligtig, såfremt pålægget ikke efterkommes. Erstatningsbeløbet kan inddrives ved udpantning.

§ 9. Skal der tilbageholdes bidrag til flere bidragsberettigede, fordeles det tilbageholdte beløb mellem de berettigede efter den inddrivende myndigheds bestemmelse.

§ 10. Skønnes det, at et forfaldent bidrag ikke vil kunne inddrives ved udpantning eller tilbageholdelse i løn m.v., træffes der efter den bidragsberettigedes anmodning afgørelse om, hvorvidt skyldneren skal hensættes til afsoning af bidraget.

Stk. 2. ---

§§ 11-22. ---

§ 23. Retten til at anvende tilbageholdelse i løn m.v. eller afsoning bortfalder, hvis begæring om bidragets inddrivelse ikke fremsættes inden 1 år efter bidragets forfaldstid.

Stk. 2. Der kan ikke træffes bestemmelse om afsoning af bidrag, der vedrører en periode, som ligger mere end 1 år forud for det tidspunkt, da den i stk. 1 nævnte begæring blev fremsat. Tilbageholdelse i løn m.v. eller afsoning kan ikke ske for bidrag, som har været forfaldne i mere end 5 år.

Stk. 3. ---

§ 11. ---

Skriftlig fremsættelse (2. oktober 1996)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister.

(Lovforslag nr. L 11).

Lovforslaget udspringer af Erhvervsministeriets rapport af juni 1995 og regeringens handlingsplan af 15. december 1995 om lettelse af virksomhedernes administrative byrder, som blandt andet indeholder forslag om en forenkling af virksomhedernes administration af myndighedernes afgørelser om lønindeholdelse for medarbejdernes gæld til det offentlige.

Med henblik herpå foreslås det, at der oprettes et fælles lønindeholdelsesregister, der skal administreres centralt og stilles til rådighed for de myndigheder, der træffer afgørelse om lønindeholdelse.

Registeret skal koordinere de offentlige myndigheders afgørelser om lønindeholdelse i forhold til virksomhederne i form af udsendelse af et restancetrækkort til virksomhederne uanset hvilken myndighed, der har truffet afgørelse om lønindeholdelse.

Trækkortet skal kun indeholde oplysninger om skyldnerens navn, cpr. nr., lønindeholdelsesprocent samt tidspunktet for lønindeholdelses begyndelse og eventuelt afslutning eller restgæld. Registeret skal på grundlag af oplysninger fra myndighederne varetage kommunikationen til virksomhederne på myndighedernes vegne, modtage indbetalinger fra virksomhederne og fordele og afregne de indbetalte beløb til myndighederne. Endvidere skal registeret efter objektive regler foretage en prioritering mellem flere sammenfaldende afgørelser om lønindeholdelse.

Forslaget indebærer ikke, at der flyttes kompetence fra den enkelte myndighed til det fælles lønindeholdelsesregister. Det vil fortsat være myndighederne, der træffer afgørelse om lønindeholdelse, ligesom myndighederne selv har ansvaret for, at registerets oplysninger er korrekte. Ligeledes vil klager over en afgørelse om lønindeholdelse fortsat skulle behandles af de enkelte myndigheder selv.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige og hurtige behandling.